

BILAG I
PRODUKTRESUMÉ

1. VETERINÆRLÆGEMIDLETS NAVN

Senvelgo 15 mg/ml oral opløsning til kat

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Hver ml indeholder:

Aktivt stof:

Velagliflozin	15 mg
svarende til velagliflozin L-prolin H ₂ O	20,1 mg

Hjælpestoffer:

Kvalitativ sammensætning af hjælpestoffer og andre bestanddele
Ethanol
Propylenglycol
Citronsyremonohydrat
Natriumhydroxid
Honningsmag
Vand, rensat

Klar, farveløs til let gullig til let brunlig opløsning

3. KLINISKE OPLYSNINGER

3.1 Dyrearter, som lægemidlet er beregnet til

Kat.

3.2 Terapeutiske indikationer for hver dyreart, som lægemidlet er beregnet til

Til reduktion af hyperglykæmi hos katte med ikke-insulinkrævende diabetes mellitus.

3.3 Kontraindikationer

Må ikke anvendes til katte med kliniske tegn på diabetisk ketoacidose (DKA) eller laboratorieværdier forenelige med DKA. Må ikke anvendes til katte med svær dehydrering, der kræver i.v. væskebehandling.

3.4 Særlige advarsler

Asymptomatisk hypoglykæmi baseret på enkeltmåling af blodglukose kan observeres sporadisk under behandling med velagliflozin.

Sikkerhed og virkning ved kombinationsbehandling med insulin eller anden blodglukosesænkende behandling og velagliflozin er ikke undersøgt hos katte.

På grund af insulins virkningsmekanisme er der en øget risiko for hypoglykæmi, hvorfor kombinationsbehandling ikke anbefales.

På baggrund af virkningsmekanismen forventes glukosuri hos katte, der behandles med SGLT-2-hæmmere. Graden af glukosuri er derfor ikke en pålidelig diagnostisk indikator til monitorering af

glykæmisk kontrol. Da glukosuri kan vedvare i 2 til 3 dage efter seponering af veterinærlægemidlet, bør blodglukose koncentration monitoreres for at afgøre, hvornår diabetisk behandling skal genoptages.

Diabetisk remission efter velagliflozinbehandling blev ikke undersøgt i kliniske feltstudier. På grund af velagliflozins virkningsmekanisme kan det være vanskeligt at identificere katte, der er i remission. Ved mistanke om remission, bør det overvejes at seponere behandlingen, men fortsætte med andre tiltag (f.eks. foder med lavt kulhydratindhold, passende vægtkontrol) og nøje monitorere den glykæmiske kontrol og tilbagevenden af kliniske tegn. Hvis katten får tilbagefald, kan behandlingen med velagliflozin genoptages.

3.5 Særlige forholdsregler vedrørende brugen

Særlige forholdsregler vedrørende sikker brug hos de dyrearter, som lægemidlet er beregnet til:
Baseret på SGLT-2-hæmmers (såsom velagliflozins) virkningsmekanisme er tilstrækkelig endogen insulinproduktion en forudsætning for vellykket behandling af diabetes mellitus med dette veterinærlægemiddel.

Der ikke er fastsat nogen grænseværdi, som kan anvendes til at afgøre om tilgængeligheden af endogen insulin er tilstrækkelig. Derfor er følgende instruktioner vigtige for at identificere katte, der er egnede til behandlingsstart ("Før behandlingsstart") og fortsættelse af behandling ("Anbefaling for indledende monitorering (de første to uger)") for at identificere katte, der har gavn af monoterapi.

Før behandlingsstart:

Der skal screenes for diabetisk ketoacidose (DKA). Det er derfor nødvendigt at kontrollere om der er ketonstoffer i urin eller blod før brug. Behandling bør ikke påbegyndes eller genoptages, hvis ketonstoffer i koncentrationer, der indikerer DKA, er til stede.

Kliniske tegn som utilsigtet vægttab, dehydrering, letargi, anoreksi (nedsat ædelyst), opkastning, kakeksi kan være tegn på DKA.

Katte med tidligere insulinbehandlet diabetes er i højere risiko for at udvikle DKA og ketonuri når de påbegynder velagliflozinbehandling sammenlignet med nydiagnosticerede patienter.

Katte, som anses for at være i risiko for at udvikle DKA, kræver tæt monitorering, og alternative behandlingsplaner bør overvejes. Risikoen for at udvikle DKA falder signifikant efter de første to ugers behandling, men DKA kan opstå når som helst (for monitorering se nedenfor).

Hvis behandlingen udsættes i mere end fire dage efter diagnosticering af diabetes mellitus, bør dyrlægen revurdere risikoen for ketoacidose.

Katte med komorbiditet såsom pancreatitis, leversygdom, infektionssygdom, hjertesygdom, nyreinsufficiens (IRIS stadie 3 eller 4), neoplas, hyperthyroidisme og akromegali blev ekskluderet fra de kliniske studier. Veterinærlægemidlets sikkerhed og virkning hos diabetiske katte er ikke fuldstændigt klarlagt. Veterinærlægemidlet må kun anvendes til katte med komorbiditet i overensstemmelse med den ansvarlige dyrlæges vurdering af benefit/risk-forholdet.

Følgende tilstande skal afhjælpes inden behandlingsstart: dehydrering, mistanke om eller bekræftet DKA, anoreksi, klinisk pancreatitis, kronisk diarré, opkastning, kakeksi.

Anbefaling for indledende monitorering (de første to uger):

Afbryd straks behandlingen i tilfælde af bekræftet eller mistanke om diabetisk ketoacidose (DKA) eller diabetisk ketonuri og udred i overensstemmelse hermed.

På grund af SGLT-2-hæmmers virkningsmekanisme er hyperglykæmi muligvis ikke til stede i tilfælde af DKA (euglykæmisk ketoacidose). Diagnosticering af euglykæmisk DKA skal baseres på kliniske tegn, metabolisk acidose ved laboratoriefund og andre laboratoriefund forenelige med DKA.

I tilfælde af DKA (f.eks. nedsat ædelyst, akut opkastning, letargi/depression, dehydrering og laboratoriefund) er det absolut nødvendigt omgående at indlede passende behandling. Dette omfatter

omgående indledning af insulinbehandling på trods af normale blodglukoseværdier (euglykæmisk ketoacidose) under monitorering/behandling af hypokaliæmi. Indledning af insulinbehandling er nødvendig for at stoppe progression af ketoacidose. Administration af glukose eller andre kulhydratkilder og passende kosttilskud foruden insulin bør overvejes.

Ved indledning af behandlingen er kontrol af ketoner påkrævet hver 1 til 3 dage i de første to uger, samt når katten viser kliniske tegn på sygdom, såsom nedsat foderindtag, akut opkastning eller nedsat aktivitet. Screening for forekomst af ketonstoffer bør ideelt set foretages på plasma hos dyrlægen, men kan kontrolleres hjemme af kattens ejere ved at dyppe en urinteststrimmel i kattens urin, f.eks. i kattebakken. Hvis ketoner påvises, skal behandlingen seponeres og katten omgående vurderes af en dyrlæge.

Anbefalinger vedrørende rutinemæssig monitorering:

Diabetes mellitus (DM) kan udvikle sig over tid, så nogle katte kan have brug for eksogen insulin for at forhindre diabetisk ketoacidose (DKA). Derfor skal katte med DM og som behandles med veterinærlægemidlet rutinemæssigt monitoreres i henhold til standardpraksis. På grund af velagliflozins virkningsmekanisme bør rutineovervågning desuden omfatte undersøgelse for ketoner (via urinundersøgelse eller plasma), hydreringsstatus (osmotisk diurese) og legemsvægt (utilsigtet vægttab på grund af vedvarende glukosuri).

Hvis der opstår kliniske tegn på DKA, skal katten undersøges for forekomst af ketonstoffer (f.eks. ketonuri og/eller ketonæmi), som indikerer DKA. Hvis katten udvikler DKA, ketonuri eller ketose, eller hvis kattens kliniske tilstand eller blodglukose- eller fruktosaminværdierne forværres efter initial forbedring, kan yderligere diagnostik eller anden behandling være påkrævet. Vurdering af hæmatologi, serumkemi, urinundersøgelse og hydreringsstatus anbefales.

På grund af virkningsmekanismen kan SGLT-2-hæmmere forårsage en stigning i serum kreatinin, urea (BUN), fosfor og natrium inden for uger efter indledning af behandlingen, efterfulgt af en stabilisering af værdierne. Rutinemæssig evaluering af nyrefunktion, legemsvægt og hydreringsstatus hos patienter med nyresygdom anbefales. Katte med IRIS stadie 1 og stadie 2 nyresygdom blev inkluderet i de pivotale kliniske studier.

Yderligere forholdsregler for sikker anvendelse:

Undgå kontakt med kattens øjne.

Sikkerhed eller virkning af veterinærlægemidlet er ikke fastlagt hos katte under 1 år.

Urinvejsinfektion kan forekomme på grund af glukosuri, diabetes mellitus (DM) eller virkningen af velagliflozin.

I tilfælde af vedvarende behandlingsrelaterede bivirkninger (f.eks. diarré), bør velagliflozinbehandling seponeres og anden behandling mod DM bør overvejes.

Katte kan også have behov for midlertidig seponering af behandling i kliniske situationer som prædisponerer for ketoacidose (f.eks. anoreksi [nedsat ædelyst] forårsaget af akut sygdom eller faste i forbindelse med operation).

Særlige forholdsregler for personer, der administrerer veterinærlægemidlet til dyr:

Opbevar den fyldte sprøjte utilgængeligt for børn. Dette veterinærlægemiddel kan forårsage let øjenirritation. Undgå kontakt med øjnene. Hvis veterinærlægemidlet utilsigtet kommer i øjnene, skal øjnene straks skylles grundigt med vand.

Vask hænder efter brug.

Utilsigtet indtagelse af velagliflozin kan medføre forbigående virkninger såsom øget renal glukoseudskillelse, øget urinvolumen og eventuelt nedsat blodglukosekoncentration. I tilfælde af bivirkninger f.eks. efter utilsigtet indtagelse, eller ved øjenirritation, skal der straks søges lægehjælp, og indlægssedlen eller etiketten bør vises til lægen.

Særlige forholdsregler vedrørende beskyttelse af miljøet:
Ikke relevant.

3.6 Bivirkninger

Kat:

Meget almindelig (> 1 dyr ud af 10 behandlede dyr):	Diarré eller tynd afføring ¹ Polydipsi eller polyuri ² Vægttab ³ Dehydrering ⁴ Opkastning ⁵
Almindelig (1 til 10 dyr ud af 100 behandlede dyr):	Diabetisk ketoacidose (DKA) ⁶ Diabetisk ketonuri ⁶ Urinvejsinfektion Hypersalivation ⁷ Hypercalcæmi ⁸

- ¹ Diarré eller tynd afføring kan være forbigående. Støttende behandling kan afhjælpe gastrointestinale tegn. Ved vedvarende behandlingsrelateret diarré, bør behandlingen seponeres og anden behandling overvejes. Se også pkt. 3.3 og 3.5.
- ² Polydipsi eller polyuri kan forekomme som en del af den underliggende sygdom eller kan blive forstærket af velagliflozins osmotiske virkning.
- ³ Vægttab kan forekomme som en del af den underliggende sygdom. Et indledende vægttab kan forekomme på grund af velagliflozins glukosuriske virkning. Ved vedvarende vægttab bør der screenes for DKA. Se også pkt. 3.3 og 3.5.
- ⁴ Svær dehydrering bør føre til screening for DKA. Der bør gives passende støttende væskebehandling efter behov. Se også pkt. 3.3 og 3.5.
- ⁵ Opkastning er sædvanligvis sporadisk og forsvinder uden specifik behandling. Akut eller hyppigere opkastning kan også være tegn på klinisk DKA eller andre alvorlige sygdomstilstande og skal udredes i overensstemmelse hermed. Se også pkt. 3.3 og 3.5.
- ⁶ I tilfælde af DKA eller diabetisk ketonuri: Seponer behandling og indled insulinbehandling. Se også pkt. 3.3 og 3.5.
- ⁷ Hypersalivation forekommer normalt kun ved den første administration umiddelbart efter dosering og kræver ikke specifik behandling.
- ⁸ Hypercalcæmi er sædvanligvis mild og forbigående med calciumniveauer tæt på referenceintervallet og kræver ikke særlig behandling.

Indberetning af bivirkninger er vigtigt, da det muliggør løbende sikkerhedsovervågning af et veterinærlægemiddel. Indberetningerne sendes, helst via en dyrlæge, til enten indehaveren af markedsføringstilladelsen eller dennes lokale repræsentant eller til den nationale kompetente myndighed via det nationale indberetningssystem. Se indlægssedlen for de relevante kontaktoplysninger.

3.7 Anvendelse under drægtighed, laktation eller æglægning

Drægtighed og diegivning:

Veterinærlægemidlets sikkerhed under avl, drægtighed eller laktation er ikke fastlagt. Må kun anvendes i overensstemmelse med den ansvarlige dyrlæges vurdering af benefit/risk-forholdet.

3.8 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Interaktion med andre lægemidler er ikke undersøgt *in vivo*.

Samtidig behandling med diuretika er ikke blevet evalueret. På grund af Senvelgos farmakodynamiske virkning, som kan inducere mild osmotisk diurese, kan samtidig behandling med diuretika have en potentiel synergistisk virkning.

Samtidig brug af Senvelgo og insulin eller anden blodglukosesænkende behandling er ikke undersøgt (se pkt. 3.4).

3.9 Administrationsveje og dosering

Oral anvendelse.

Den anbefalede dosis er 1 mg/kg legemsvægt administreret én gang dagligt. Doseringsregimet er det samme for katte, der tidligere er behandlet med insulin/andet antidiabetisk lægemiddel. Ved overgang fra insulin undlades insulin aftendosis dagen før indledning af velagliflozinbehandling.

Opløsningen skal trækkes op ved hjælp af doseringssprøjten, der medfølger i pakningen. Sprøjten passer på flasken og er forsynet med en skala for legemsvægt i kg. Veterinærlægemidlet kan administreres enten direkte i munden eller sammen med en lille mængde foder.

Veterinærlægemidlet bør indgives på omtrent samme tidspunkt hver dag.

Hvis en dosis glemmes, bør den gives så hurtigt som muligt samme dag.

Efter administration lukkes flasken tæt ved hjælp af låget.

Sprøjten kan renses med en ren, tør klud.

Sprøjten har en skala for legemsvægt i kg med trin på 0,5 kg.

3.10 Symptomer på overdosering (og, hvis relevant, nødforanstaltninger og modgift)

I et 90-dages tolerancestudie, der evaluerede gentagen dosering på 1, 3 og 5 mg/kg velagliflozin, observeredes en dosisafhængig blødgøring af afføringen.

Hos 9 måneder gamle voksne katte sås reduceret vægtforøgelse ved gentagen overdosering på op til 5 gange den højeste anbefalede dosis på 1 mg velagliflozin pr. kg legemsvægt i 180 dage.

Vægtforøgelse hos katte i vækst kan derfor reduceres ved konsekvent overdosering over en længere periode. Vandindtag blev forøget under behandling med velagliflozin.

En forbigående stigning i gennemsnitligt triglycerid og en stigning i gennemsnitligt kolesterol blev observeret i alle behandlingsgrupper. Begge værdier forblev inden for det respektive referenceområde for tidligere kontroller blandt raske dyr og er af mindre klinisk relevans.

3.11 Særlige begrænsninger og betingelser for anvendelse, herunder begrænsninger for anvendelsen af antimikrobielle og antiparasitære veterinærlægemidler for at begrænse risikoen for udvikling af resistens

Ikke relevant.

3.12 Tilbageholdelsestid(er)

Ikke relevant.

4. FARMAKOLOGISKE OPLYSNINGER

4.1 ATCvet-kode:

QA10BK90

4.2 Farmakodynamiske oplysninger

Velagliflozin er en yderst selektiv hæmmer af natrium-glukose co-transporter 2 (SGLT-2), som hovedsageligt udtrykkes i nyrene. Velagliflozin har også en mindre betydelig hæmmende virkning på SGLT-1, som hovedsageligt udtrykkes i tyndtarmen, men også udtrykkes i lavere grad i nyrene. SGLT-2 er den primære transportør til reabsorption af glukose fra urinen med omkring 90% filtreret glukose reabsorberet af SGLT-2 og 10% reabsorberet af SGLT-1. Hæmning af SGLT-2 medfører udskillelse af glukose i urinen, hvilket resulterer i et fald i forhøjet blodglukoseniveau hos diabetiske katte. Reduktion af hyperglykæmi ses sædvanligvis inden for 7 dage efter behandlingsstart. En lav grad af glukose vil fortsat blive resorberet via ufuldstændig hæmning af SGLT-1, hvilket reducerer risikoen for klinisk hypoglykæmi. Denne svagt hæmmende virkning på SGLT-1 kan også bidrage til en dosisafhængig blødgøring af afføring og tynd afføring/diarré, da SGLT-1 udtrykkes i tyndtarmen.

Sikkerhed og virkning af oral velagliflozin 1 mg/kg én gang dagligt til diabetiske katte blev i et europæisk klinisk feltstudie evalueret og sammenlignet med behandling med veterinært godkendt porcint insulinbehandling to gange dagligt (individuel dosisjustering) i 91 dage. Effektvurderingen blev gennemført efter 45 dages behandling, og behandlingen anset som succesfuld, hvis der sås forbedring i mindst ét klinisk tegn relateret til diabetes (f.eks. vandindtag, urineringsvolumen og -frekvens, diabetisk polyneuropati og ædelyst) i kombination med en forbedring i mindst et glykæmisk laboratorieparameter (gennemsnitligt blodglukose på blodglukosekurven ≤ 250 mg/dl, min. blodglukose ≤ 160 mg/dl og serum fruktosamin ≤ 450 μ mol/l). Diabetiske katte uden forudgående behandling såvel som katte med tidligere insulinbehandlet diabetes blev inkluderet. Studiet bekræftede, at velagliflozin ikke var ringere end porcint lente insulin. På dag 45 var behandlingssuccesraten 53,7% for katte, der blev behandlet én gang dagligt med velagliflozin, mens den var 41,9% for katte behandlet med to daglige injektioner med porcint lente insulin. Forbedring af de glykæmiske laboratorieparametre blev set hos en større andel af de velagliflozinbehandlede katte sammenlignet med insulinbehandlede katte på dag 7 (80% velagliflozingruppen, 42% insulingruppen) og på hvert efterfølgende tidspunkt gennem hele studiet.

Sikkerhed og virkning af velagliflozin 1 mg/kg/dag blev evalueret i et klinisk feltstudie i USA hos nyligt diagnosticerede diabetiske katte såvel som hos et begrænset antal katte tidligere behandlet med insulin. Studiedesignet benyttede baseline kontrol (kattens egne værdier før behandlingsstart blev brugt som kontrolværdi) for alle inkluderede katte behandlet med velagliflozin. I dette studie opfyldte 88,4% af de katte, der blev behandlet med velagliflozin og indgik i effektanalysen, kravene til behandlingssucces på dag 30.

Den sammensatte variabel "behandlingssucces" bestod af en forbedring af mindst ét klinisk tegn relateret til DM (polyuri, polydipsi, utilsigtet vægttab, polyfagi eller diabetisk neuropati) og forbedring af mindst én glykæmisk variabel sammenlignet med screeningundersøgelsen (enten gennemsnitsværdien af blodglukosekurven, som også skulle være ≤ 300 mg/dl eller serum fruktosamin, som også skulle være ≤ 450 μ mol/l).

4.3 Farmakokinetiske oplysninger

Absorption:

Efter oral administration af 1 mg/kg velagliflozin til fastende katte er plasmakonzentration-tid-kurver kendetegnet ved hurtig absorption, hvor maksimal plasmakonzentration ($C_{\max}$) opnås efter 0,6-1 time ($T_{\max}$). Den gennemsnitlige $C_{\max}$ lå mellem 1.293-2161 ng/ml og det gennemsnitlige areal under kurven inden for 24 timer (AUC_{0-24h}) lå mellem 6.944-11.035 $t \cdot \text{ng/ml}$.

Efter oral administration af velagliflozin til fodrede katte er plasmakonzentrations-tid-kurver kendetegnet ved let forsinket absorption, hvor C_{max} opnås efter 1-3,67 timer (T_{max}). Den gennemsnitlige C_{max} lå mellem 316-846 ng/ml og AUC_{0-24t} lå mellem 2.786-7.142 t*ng/ml.

Skønt fastende katte havde højere C_{max} og kortere T_{max} , hvilket resulterede i en højere eksponering (AUC_{0-24t}) sammenlignet med fodrede katte, anses dette ikke for at være af klinisk relevans. Efter gentagen daglig oral administration af 1, 3 og 5 mg/kg velagliflozin til katte gennem seks måneder sås en let stigning i eksponeringen (interval: 1,3-1,9 gange). Derudover sås en tendens til en mindre end dosisproportional øgning af eksponering (AUC) og C_{max} for alle dosisniveauer. Der blev ikke observeret nogen relevant eksponeringsforskel mellem han- og hunkatte. Velagliflozin havde en absolut biotilgængelighed på 96% hos fastende katte efter oral administration.

Distribution:

Et *in vitro* studie med plasma fra kat viste en høj (93%) plasma proteinbinding.

Et *in vitro* studie med fuldblod fra kat viste, at fordeling af velagliflozin i røde blodlegemer var moderat. Blodlegeme- til plasmakonzentrations ratioen (C_{bc}/C_p) var 0,84. Farmakokinetikken efter intravenøs administration til katte viste et fordelingsvolumen (V_{ss}) svarende til V_{ss} af kroppens totale vandindhold, hvilket indikerer fordeling af velagliflozin i væv.

Metabolisme:

De primære metaboliseringsveje, der blev fundet hos katte efter oral administration af velagliflozin, var oxidation, en kombination af oxidation og dehydrogenering samt sulfatkonjugering.

Elimination:

Efter oral administration (fodret/fastende) lå den gennemsnitlige halveringstid ($T_{1/2}$) på 4,5-6,4 timer. Efter oral administration til katte blev velagliflozin primært udskilt uændret i fæces. Der forekom kun en mindre betydelig udskillelse via nyrerne (ca. 4%).

5. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

5.1 Væsentlige uforlideligheder

Da der ikke foreligger undersøgelser vedrørende eventuelle uforlideligheder, bør dette veterinærlægemiddel ikke blandes med andre veterinærlægemidler.

5.2 Opbevaringstid

Opbevaringstid for veterinærlægemidlet i salgpakning: 3 år.

Opbevaringstid efter første åbning af den indre emballage: 6 måneder.

5.3 Særlige forholdsregler vedrørende opbevaring

Der er ingen særlige krav vedrørende opbevaringsforhold for dette veterinærlægemiddel.

5.4 Den indre emballages art og indhold

Gennemsigtig høj densitet polyethylen (HDPE)-flaske indeholdende 30 ml oral opløsning lukket med en gennemsigtigt lav densitet polyethylen (LDPE)-adapter og et børnesikret låg.

Gennemsigtig høj densitet polyethylen (HDPE)-flaske indeholdende 12 ml oral opløsning lukket med en gennemsigtigt lav densitet polyethylen (LDPE)-adapter og et børnesikret låg.

Doseringsprøjte på 0,6 ml bestående af et hvidt stempel med en skala for legemsvægt i kg (med trin på 0,5 kg) i en gennemsigtig cylinder.

Hver karton indeholder en flaske og en doseringsprøjte.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

5.5 Særlige forholdsregler vedrørende bortskaffelse af ubrugte veterinærlægemidler eller affaldsmaterialer fra brugen heraf

Lægemidler må ikke bortskaffes sammen med spildevand eller husholdningsaffald.
Benyt returordninger ved bortskaffelse af ubrugte veterinærlægemidler eller affaldsmaterialer herfra i henhold til lokale retningslinjer og nationale indsamlingsordninger, der er relevante for det pågældende veterinærlægemiddel.

6. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH

7. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/2/23/305/001-002

8. DATO FOR FØRSTE TILLADELSE

20/11/2023

9. DATO FOR SENESTE ÆNDRING AF PRODUKTRESUMÉET

{MM/ÅÅÅÅ}

10. KLASSIFICERING AF VETERINÆRLÆGEMIDLER

Veterinærlægemidlet udleveres kun på recept.

Detailed information on this veterinary medicinal product is available in the Union Product Database.
(<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).

BILAG II

ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

SÆRLIGE KRAV TIL LÆGEMIDDELOVERVÅGNING:

Indehaveren af markedsføringstilladelsen skal registrere alle resultater og udfald af signalhåndteringsprocessen, inklusiv en konklusion på benefit-risk forholdet i pharmacovigilance databasen, med følgende frekvens: hver 6. måned i de første 2 år efter godkendelsen, derefter årligt.

BILAG III
ETIKETTERING OG INDLÆGSSEDDEL

A. ETIKETTERING

OPLYSNINGER, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE**Karton****1. VETERINÆRLÆGEMIDLETS NAVN**

Senvelgo 15 mg/ml oral opløsning til kat

2. ANGIVELSE AF AKTIVE STOFFER

Hver ml indeholder:

Velagliflozin: 15 mg (svarende til velagliflozin L-prolin H₂O: 20,1 mg)**3. PAKNINGSSTØRRELSE**

12 ml

30 ml

1 sprøjte

4. DYREARTER

Kat

5. INDIKATION(ER)**6. ADMINISTRATIONSVEJ(E)**

Oral anvendelse.

7. TILBAGEHOLDELSESTID(ER)**8. UDLØBSDATO**

Exp. {mm/åååå}

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER**10. TEKSTEN "LÆS INDLÆGGSSEDLEN INDEN BRUG"**

Læs indlægssedlen inden brug.

11. TEKSTEN "KUN TIL DYR"

Kun til dyr.

12. TEKSTEN "OPBEVARES UTILGÆNGELIGT FOR BØRN"

Opbevares utilgængeligt for børn.

13. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH

14. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMRE

EU/2/23/305/001

EU/2/23/305/002

15. BATCHNUMMER

Lot {nummer}

info.senvelgo.com/eu

MINDSTEKRAV TIL OPLYSNINGER PÅ SMÅ INDRE PAKNINGER**Flaske/HDPE****1. VETERINÆRLÆGEMIDLETS NAVN**

Senvelgo

2. MÆNGDEN AF AKTIVT STOF (AKTIVE STOFFER)Velagliflozin: 15 mg/ml (svarende til velagliflozin L-prolin H₂O: 20,1 mg/ml)**3. BATCHNUMMER**

Lot {nummer}

4. UDLØBSDATO

Exp. {mm/åååå}

B. INDLÆGSSEDDEL

INDLÆGSSEDDEL

1. Veterinærlægemidlets navn

Senvelgo 15 mg/ml oral opløsning til kat

2. Sammensætning

Hver ml indeholder:

Aktivt stof:

Velagliflozin	15 mg
svarende til velagliflozin L-prolin H ₂ O	20,1 mg

Klar, farveløs til let gullig til let brunlig opløsning

3. Dyrearter

Kat

4. Indikationer

Til reduktion af forhøjet blodsukker hos katte med ikke-insulinkrævende sukkersyge.

5. Kontraindikationer

Må ikke anvendes til katte med kliniske tegn på diabetisk ketoacidose (DKA) eller laboratorieværdier forenelige med DKA. Må ikke anvendes til katte med svær dehydrering, der kræver i.v. væskebehandling.

6. Særlige advarsler

Asymptomatisk hypoglykæmi (lavt blodsukker) baseret på enkeltmåling af blodsukker kan observeres sporadisk under behandling med velagliflozin.

Sikkerhed og virkning ved kombinationsbehandling med insulin eller anden blodsukkersænkende behandling og velagliflozin er ikke undersøgt hos katte.

På grund af insulins virkningsmekanisme er der en øget risiko for hypoglykæmi, hvorfor kombinationsbehandling ikke anbefales.

På baggrund af virkningsmekanismen forventes glukosuri (forekomst af sukker i urinen) hos katte, der behandles med SGLT-2-hæmmere. Graden af glukosuri er derfor ikke en pålidelig diagnostisk indikator til overvågning af blodsukker kontrol. Da glukosuri kan vedvare i 2 til 3 dage efter afslutning af behandling med veterinærlægemidlet, bør blodsukker koncentration overvåges for at afgøre, hvornår diabetisk behandling skal genoptages.

Remission af sukkersyge efter velagliflozinbehandling blev ikke undersøgt i kliniske feltstudier. På grund af velagliflozins virkningsmekanisme kan det være vanskeligt at identificere katte, der er i remission. Ved mistanke om remission, bør det overvejes at afbryde behandlingen, men fortsætte med andre tiltag (f.eks. foder med lavt kulhydratindhold, passende vægtkontrol) og nøje overvåge blodsukker kontrollen og tilbagevenden af kliniske tegn. Hvis katten får tilbagefald, kan behandlingen med velagliflozin genoptages.

Særlige forholdsregler vedrørende sikker anvendelse hos den dyreart, som lægemidlet er beregnet til:
Baseret på SGLT-2-hæmmers (såsom velagliflozins) virkningsmekanisme er tilstrækkelig endogen insulinproduktion en forudsætning for vellykket behandling af sukkersyge med dette veterinærlægemiddel.

Der ikke er fastsat nogen grænseværdi, som kan anvendes til at afgøre om tilgængeligheden af endogen insulin er tilstrækkelig. Derfor er følgende instruktioner vigtige for at identificere katte, der er egnede til behandlingsstart ("Før behandlingsstart") og fortsættelse af behandling ("Anbefaling for indledende overvågning (de første to uger)") for at identificere katte, der har gavn af monoterapi.

Før behandlingsstart:

Der skal screenes for diabetisk ketoacidose (diabetisk syreforgiftning, DKA). Det er derfor nødvendigt at kontrollere om der er ketonstoffer i urin eller blod før brug. Behandling bør ikke påbegyndes eller genoptages, hvis ketonstoffer i koncentrationer, der indikerer DKA, er til stede.

Kliniske tegn som utilsigtet vægttab, dehydrering, sløvhed, anoreksi (nedsat ædelyst), opkastning, afmagring kan være tegn på DKA.

Katte med tidligere insulinbehandlet sukkersyge er i højere risiko for at udvikle DKA og ketonuri (forekomst af ketonstoffer i urinen) når de påbegynder velagliflozinbehandling sammenlignet med nydiagnosticerede patienter.

Katte, som anses for at være i risiko for at udvikle DKA, kræver tæt overvågning, og alternative behandlingsplaner bør overvejes. Risikoen for at udvikle DKA falder signifikant efter de første to ugers behandling, men DKA kan opstå når som helst (for overvågning se nedenfor). Hvis behandlingen udsættes i mere end fire dage efter diagnosticering af sukkersyge, bør dyrlægen revurdere risikoen for ketoacidose.

Katte med samtidig sygdom såsom pancreatitis (betændelse i bugspytkirtlen), leversygdom, infektionssygdom, hjertesygdom, nedsat nyrefunktion (IRIS stadie 3 eller 4), neoplas, hyperthyroidisme og akromegali blev ekskluderet fra de kliniske studier. Veterinærlægemidlets sikkerhed og virkning hos katte med sukkersyge er ikke fuldstændigt klarlagt. Veterinærlægemidlet må kun anvendes til katte med samtidig sygdom i overensstemmelse med den ansvarlige dyrlæges vurdering af benefit/risk-forholdet.

Følgende tilstande skal afhjælpes inden behandlingsstart: dehydrering, mistanke om eller bekræftet DKA, nedsat ædelyst, klinisk pancreatitis, kronisk diarré, opkastning, afmagring.

Anbefaling for indledende overvågning (de første to uger):

Afbryd straks behandlingen i tilfælde af bekræftet eller mistanke om diabetisk ketoacidose (diabetisk syreforgiftning, DKA) eller diabetisk ketonuri (forekomst af ketonstoffer i urinen) og udred i overensstemmelse hermed.

På grund af SGLT-2-hæmmers virkningsmekanisme er forhøjet blodsukker muligvis ikke til stede i tilfælde af DKA (euglykæmisk ketoacidose). Diagnosticering af euglykæmisk DKA skal baseres på kliniske tegn, metabolisk acidose (ophobning af metaboliske syrer i kroppen) ved laboratoriefund og andre laboratoriefund forenelige med DKA.

I tilfælde af DKA (f.eks. nedsat ædelyst, akut opkastning, sløvhed/depression, dehydrering og laboratoriefund) er det absolut nødvendigt omgående at indlede passende behandling. Dette omfatter omgående indledning af insulinbehandling på trods af normale blodsukkerværdier (euglykæmisk ketoacidose) under overvågning/behandling af hypokaliæmi. Indledning af insulinbehandling er nødvendig for at stoppe progression af ketoacidose. Administration af sukker eller andre kulhydratkilder og passende kosttilskud foruden insulin bør overvejes.

Ved indledning af behandlingen er kontrol af ketoner påkrævet hver 1 til 3 dage i de første to uger, samt når katten viser kliniske tegn på sygdom, såsom nedsat foderindtag, akut opkastning eller nedsat aktivitet. Screening for forekomst af ketonstoffer bør ideelt set foretages på plasma hos dyrlægen, men

kan kontrolleres hjemme af kattens ejere ved at dyppe en urinteststrimmel i kattens urin, f.eks. i kattebakken. Hvis ketoner påvises, skal behandlingen afbrydes og katten omgående vurderes af en dyrlæge.

Anbefalinger vedrørende rutinemæssig overvågning:

Sukkersyge kan udvikle sig over tid, så nogle katte kan have brug for eksogen insulin for at forhindre diabetisk ketoacidose (diabetisk syreforgiftning, DKA). Derfor skal katte med sukkersyge og som behandles med veterinærlægemidlet rutinemæssigt overvåges i henhold til standardpraksis. På grund af velagliflozins virkningsmekanisme bør rutineovervågning desuden omfatte undersøgelse for ketoner (via urinundersøgelse eller plasma), hydreringsstatus (osmotisk diurese) og legemsvægt (utilsigtet vægttab på grund af vedvarende glukosuri (forekomst af sukker i urinen)).

Hvis der opstår kliniske tegn på DKA, skal katten undersøges for forekomst af ketonstoffer (f.eks. i blod og/eller i urin), som indikerer DKA. Hvis katten udvikler DKA, ketonuri (forekomst af ketonstoffer i urinen) eller ketose, eller hvis kattens kliniske tilstand eller blodsukker- eller fruktosaminværdierne forværres efter initial forbedring, kan yderligere diagnostik eller anden behandling være påkrævet. Vurdering af hæmatologi, serumkemi, urinundersøgelse og hydreringsstatus anbefales.

På grund af virkningsmekanismen kan SGLT-2-hæmmere forårsage en stigning i serum kreatinin, urea (BUN), fosfor og natrium inden for uger efter indledning af behandlingen, efterfulgt af en stabilisering af værdierne. Rutinemæssig evaluering af nyrefunktion, legemsvægt og hydreringsstatus hos patienter med nyresygdom anbefales. Katte med IRIS stadie 1 og stadie 2 nyresygdom blev inkluderet i de pivotale kliniske studier.

Yderligere forholdsregler for sikker anvendelse:

Undgå kontakt med kattens øjne.

Sikkerhed eller virkning af veterinærlægemidlet er ikke fastlagt hos katte under 1 år.

Urinvejsinfektion kan forekomme på grund af glukosuri (forekomst af sukker i urinen), sukkersyge eller virkningen af velagliflozin.

I tilfælde af vedvarende behandlingsrelaterede bivirkninger (f.eks. diarré), bør velagliflozinbehandling afbrydes og anden behandling mod sukkersyge bør overvejes.

Katte kan også have behov for midlertidig afbrydelse af behandling i kliniske situationer som prædisponerer for ketoacidose (f.eks. nedsat ædelyst forårsaget af akut sygdom eller faste i forbindelse med operation).

Særlige forholdsregler for personer, der administrerer lægemidlet til dyr:

Opbevar den fyldte sprøjte utilgængeligt for børn. Dette veterinærlægemiddel kan forårsage let øjenirritation. Undgå kontakt med øjnene. Hvis veterinærlægemidlet utilsigtet kommer i øjnene, skal øjnene straks skylles grundigt med vand.

Vask hænder efter brug.

Utilsigtet indtagelse af velagliflozin kan medføre forbigående virkninger såsom øget udskillelse af sukker via nyrerne, øget urinvolumen og eventuelt nedsat blodsukkerkoncentration. I tilfælde af bivirkninger f.eks. efter utilsigtet indtagelse, eller ved øjenirritation, skal der straks søges lægehjælp, og indlægssedlen eller etiketten bør vises til lægen.

Drægtighed og diegivning:

Veterinærlægemidlets sikkerhed under avl, drægtighed eller laktation er ikke fastlagt. Må kun anvendes i overensstemmelse med den ansvarlige dyrlæges vurdering af benefit/risk-forholdet.

Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion:

Interaktion med andre lægemidler er ikke undersøgt *in vivo*.

Samtidig behandling med vanddrivende lægemidler er ikke blevet evalueret. På grund af Senvelgos farmakodynamiske virkning, som kan inducere mild osmotisk diurese, kan samtidig behandling med vanddrivende lægemidler have en potentiel synergistisk virkning.

Samtidig brug af Senvelgo og insulin eller anden blodsukkersænkende behandling er ikke undersøgt (se afsnittet "Særlige advarsler").

Overdosis:

I et 90-dages tolerancestudie, der evaluerede gentagen dosering på 1, 3 og 5 mg/kg velagliflozin, observeredes en dosisafhængig blødgøring af afføringen.

Hos 9 måneder gamle voksne katte sås reduceret vægtforøgelse ved gentagen overdosering på op til 5 gange den højeste anbefalede dosis på 1 mg velagliflozin pr. kg legemsvægt i 180 dage. Vægtforøgelse hos katte i vækst kan derfor reduceres, hvis konsekvent overdosering forekommer over en længere periode. Vandindtag blev forøget under behandling med velagliflozin.

En forbigående stigning i gennemsnitligt triglycerid og en stigning i gennemsnitligt kolesterol blev observeret i alle behandlingsgrupper. Begge værdier forblev inden for det respektive referenceområde for tidligere kontroller blandt raske dyr og er af mindre klinisk relevans.

Væsentlige uforlideligheder:

Da der ikke foreligger undersøgelser vedrørende eventuelle uforlideligheder, bør dette veterinærlægemiddel ikke blandes med andre veterinærlægemidler.

7. Bivirkninger

Kat:

Meget almindelige (> 1 dyr ud af 10 behandlede dyr):
Diarré eller tynd afføring ¹ Øget drikkelyst eller hyppig urinering ² Vægttab ³ Dehydrering ⁴ Opkastning ⁵
Almindelige (1 til 10 dyr ud af 100 behandlede dyr):
Diabetisk ketoacidose (diabetisk syreforgiftning, DKA) ⁶ Diabetisk ketonuri (forekomst af ketonstoffer i urinen) ⁶ Urinvejsinfektion Savlen ⁷ Hypercalcæmi (forhøjet calciumindhold i blodet) ⁸

¹ Diarré eller tynd afføring kan være forbigående. Støttende behandling kan afhjælpe tegn fra mavetarmkanalen. Ved vedvarende behandlingsrelateret diarré, bør behandlingen afbrydes og anden behandling overvejes. Se også afsnittene "Kontraindikationer" og "Særlige advarsler".

² Øget drikkelyst eller hyppig urinering kan forekomme som en del af den underliggende sygdom eller kan blive forstærket af velagliflozins osmotiske virkning.

³ Vægttab kan forekomme som en del af den underliggende sygdom. Et indledende vægttab kan forekomme på grund af velagliflozins glukosuriske virkning. Ved vedvarende vægttab bør der screenes for DKA. Se også afsnittene "Kontraindikationer" og "Særlige advarsler".

- 4 Svær dehydrering bør føre til screening for DKA. Der bør gives passende støttende væskebehandling efter behov. Se også afsnittene "Kontraindikationer" og "Særlige advarsler".
- 5 Opkastning er sædvanligvis sporadisk og forsvinder uden specifik behandling. Akut eller hyppigere opkastning kan også være tegn på klinisk DKA eller andre alvorlige sygdomstilstande og skal udredes i overensstemmelse hermed. Se også afsnittene "Kontraindikationer" og "Særlige advarsler".
- 6 I tilfælde af DKA eller diabetisk ketonuri: Seponer behandling og indled insulinbehandling. Se også afsnittene "Kontraindikationer" og "Særlige advarsler".
- 7 Savlen forekommer normalt kun ved den første administration umiddelbart efter dosering og kræver ikke specifik behandling.
- 8 Hypercalcæmi er sædvanligvis mild og forbigående med calciumniveauer tæt på referenceintervallet og kræver ikke særlig behandling.

Indberetning af bivirkninger er vigtigt, da det muliggør løbende sikkerhedsovervågning af et produkt. Kontakt i første omgang din dyrlæge, hvis du observerer bivirkninger. Dette gælder også bivirkninger, der ikke allerede er anført i denne indlægsseddel, eller hvis du mener, at medicinen ikke har virket. Du kan også indberette bivirkninger til indehaveren af markedsføringstilladelsen eller den lokale repræsentant ved hjælp af kontaktoplysningerne sidst i denne indlægsseddel eller via det nationale bivirkningssystem {oplysninger om det nationale system for indberetning af bivirkninger}.

8. Dosering for hver dyreart, administrationsveje og administrationsmåde

Oral anvendelse.

Den anbefalede dosis er 1 mg/kg legemsvægt administreret én gang dagligt. Doseringsregimet er det samme for katte, der tidligere er behandlet med insulin/andet antidiabetisk lægemiddel. Ved overgang fra insulin undlades insulin aftendosis dagen før indledning af velagliflozinbehandling.

9. Oplysninger om korrekt administration

Opløsningen skal trækkes op ved hjælp af doseringssprøjten, der medfølger i pakningen. Sprøjten passer på flasken og er forsynet med en skala for legemsvægt i kg. Veterinærlægemidlet kan administreres enten direkte i munden eller sammen med en lille mængde foder.

Veterinærlægemidlet bør indgives på omtrent samme tidspunkt hver dag. Hvis en dosis glemmes, bør den gives så hurtigt som muligt samme dag. Efter administration lukkes flasken tæt ved hjælp af låget. Sprøjten kan renses med en ren, tør klud. Sprøjten har en skala for legemsvægt i kg med trin på 0,5 kg.

Oplysningerne er også tilgængelige via følgende link: info.senvelgo.com/eu

10. Tilbageholdelsestid(er)

Ikke relevant.

11. Særlige forholdsregler vedrørende opbevaring

Opbevares utilgængeligt for børn.

Der er ingen særlige krav vedrørende opbevaringsforhold for dette veterinærlægemiddel.
Opbevaringstid efter første åbning af flasken: 6 måneder.
Brug ikke dette veterinærlægemiddel efter den udløbsdato, der står på æsken efter Exp. Udløbsdatoen er den sidste dag i den pågældende måned.

12. Særlige forholdsregler vedrørende bortskaffelse

Lægemidler må ikke bortskaffes sammen med spildevand eller husholdningsaffald.
Benyt returordninger ved bortskaffelse af ubrugte veterinærlægemidler eller relateret affald i henhold til lokale retningslinjer samt eventuelle nationale indsamlingsordninger, der er relevante for det pågældende veterinærlægemiddel. Disse foranstaltninger skal bidrage til at beskytte miljøet.
Kontakt dyrlægen vedrørende bortskaffelse af overskydende lægemidler.

13. Klassificering af veterinærlægemidler

Veterinærlægemidlet udleveres kun på recept.

14. Markedsføringstilladelsesnumre og pakningsstørrelser

EU/2/23/305/001-002

Karton indeholdende en flaske på enten 12 ml eller 30 ml og en oral doseringssprøjte.
Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

15. Dato for seneste ændring af indlægssedlen

{MM/ÅÅÅÅ}

Der findes detaljerede oplysninger om dette veterinærlægemiddel i EU-lægemiddeldatabasen (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).

16. Kontaktoplysninger

Indehaver af markedsføringstilladelsen og fremstiller ansvarlig for batchfrigivelse:

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH
55216 Ingelheim/Rhein
Tyskland

Fremstiller ansvarlig for batchfrigivelse:

Boehringer Ingelheim Animal Health France SCS
4 Chemin du Calquet
31000 Toulouse
Frankrig

Lokale repræsentanter og kontaktoplysninger til indberetning af formodede bivirkninger:

België/Belgique/Belgien

Boehringer Ingelheim Animal
Health Belgium SA
Avenue Arnaud Fraiteurlaan 15-23,
BE-1050 Bruxelles/Brussel/Brüssel
Tél/Tel: + 32 2 773 34 56

Република България

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Виена, Австрия
Tel: +359 2 958 79 98

Česká republika

Boehringer Ingelheim spol. s r.o.
Purkyňova 2121/3
CZ - 110 00, Praha 1
Tel: +420 234 655 111

Danmark

Boehringer Ingelheim Animal Health Nordics
A/S
Weidekampsgade 14
DK-2300 København S
Tlf: + 45 3915 8888

Deutschland

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH
DE-55216 Ingelheim/Rhein
Tel: 0800 290 0 270

Eesti

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Eesti filiaal
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Viin, Austria
Tel: +372 612 8000

Ελλάδα

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH
DE-55216 Ingelheim/Rhein, Γερμανία
Τηλ: +30 2108906300

España

Boehringer Ingelheim Animal Health España,
S.A.U.
Prat de la Riba, 50
ES-08174 Sant Cugat del Vallès (Barcelona)
Tel: +34 93 404 51 00

Lietuva

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Lietuvos filialas
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Viena, Austrija
Tel: +370 5 2595942

Luxembourg/Luxemburg

Boehringer Ingelheim Animal
Health Belgium SA
Avenue Arnaud Fraiteurlaan 15-23,
BE-1050 Bruxelles/Brussel/Brüssel
Tél/Tel: + 32 2 773 34 56

Magyarország

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Magyarországi Fióktelep
Lechner Ö. Fasor 10.
HU-1095 Budapest
Tel: +36 1 299 8900

Malta

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH
DE-55216 Ingelheim/Rhein, il-Ġermanja
Tel: +353 1 291 3985

Nederland

Boehringer Ingelheim Animal Health
Netherlands B.V.
Basisweg 10
NL-1043 AP Amsterdam
Tel: +31 20 799 6950

Norge

Boehringer Ingelheim Animal Health Nordics
A/S
Weidekampsgade 14
DK-2300 København S
Tlf: +47 66 85 05 70

Österreich

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Wien
Tel: +43 1 80105-6880

Polska

Boehringer Ingelheim Sp. z o.o.
ul. Józefa Piusa Dziekońskiego 3
PL-00-728 Warszawa
Tel.: + 48 22 699 0 699

France

Boehringer Ingelheim Animal Health France,
SCS
29, avenue Tony Garnier
FR-69007 Lyon
Tél : +33 4 72 72 30 00

Hrvatska

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Beč, Austrija
Tel: +385 1 2444 600

Ireland

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH
DE-55216 Ingelheim/Rhein, Germany
Tel: +353 1 291 3985

Ísland

Vistor
Hörgatún 2
IS-210 Garðabær
Sími: + 354 535 7000

Italia

Boehringer Ingelheim Animal Health
Italia S.p.A.
Via Vezza d'Oglio, 3
IT-20139 Milano
Tel: +39 02 53551

Κύπρος

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH
DE-55216 Ingelheim/Rhein, Γερμανία
Τηλ: +30 2108906300

Latvija

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Latvijas filiāle
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Viena, Austrija
Tel: +371 67 240 011

Portugal

Boehringer Ingelheim Animal Health Portugal,
Unipessoal, Lda.
Avenida de Pádua, 11
PT-1800-294 Lisboa
Tel: +351 21 313 5300

România

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Sucursala București
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Viena, Austria
Tel: +40 21 302 28 00

Slovenija

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co KG
Podružnica Ljubljana
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Dunaj, Avstrija
Tel: +386 1 586 40 00

Slovenská republika

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co
KG, o.z.
Dr. Boehringer Gasse 5-11
AT-1121 Viedeň, Rakúsko
Tel: +421 2 5810 1211

Suomi/Finland

Vetcare Oy
PL/PB 99
FI-24101 Salo
Puh/Tel: + 358 201443360

Sverige

Boehringer Ingelheim Animal Health Nordics
A/S
Weidekampsgade 14
DK-2300 Köpenhamn S
Tel: +46 (0)40-23 34 00

United Kingdom (Northern Ireland)

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH
DE-55216 Ingelheim/Rhein, Germany
Tel: +353 1 291 3985